

**KISKUNHALAS VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK**

**15/2007. (IV.27) rendelete
a Sóstói Parkerdő és „Nádas-sziget” helyi jelentőségű természeti területek védetté nyilvánításáról
szóló 22/2005.(VI.1.) sz. rendelet módosítása tárgyában.**

1.§

A rendelet címe az alábbiakban változik:

Egyes területek helyi jelentőségű védett természeti területté nyilvánításáról.

2.§

A rendelet 1. számú melléklet 3. és 4. számú ponttal egészül ki.

3. Megnevezés: Csetényi Park

Hrsz.: 2358/4, 2358/5

Terület: 18,0883 ha

Művelési ág: park/pihenőpark

A terület tulajdonosa és kezelője: Kiskunhalas Város Önkormányzata

Védetté nyilvánítás oka: A terület a várost egykor körülölelő mocsárvilág maradványának tekinthető, mely mai mesterséges állapota ellenére is fontos vizes élőhely. Számos védett madárfaj fészkelőhelye, kétéltűek ivóhelye. A záportározót körülölelő pihenőpark rekreációs célokat szolgál, kiváló kirándulóhely, melynek állapotát meg kell óvni a jövő nemzedékének.

4. Megnevezés: Tarka sáfrány (*Crocus reticulatus*) termőhely

Hrsz.: 01004/1

Terület: 2,2458 ha

Művelési ág: gyepek (legelő)

A terület tulajdonosa és kezelője: Lajkó István (6412 Balotaszállás, Jókai utca 23.)

Védetté nyilvánítás oka: A területen nagy egyedszámban (több tízezer tő) fordul elő a védett tarka sáfrány (*Crocus reticulatus*), melynek állománya érdemi természetvédelmi értéket képvisel. Ennek megfelelően szükséges a területet kezelni és az élőhelyet természetvédelmi oltalom alá helyezni.

3. §

A rendelet kiegészül a 2. számú melléklettel

2. számú melléklet

1. A Sóstói Nádas-sziget, a Sóstói Parkerdő és a hozzá kapcsolódó természeti területek kezelési előírásai

1.1. A Sóstói Nádas-sziget és a tóhoz kapcsolódó egyéb nádasok

A védetté Nádas-szigettel együtt a tervezési területen három összefüggő nádas művelési ágú területet lehet elkülöníteni. A Nádas-sziget a tó ÉNy-i részén helyezkedik el mintegy 8 hektáron, mellette egy kisebb „sziget” található a tó É-i csücskében, melynek területe meghaladja a 1,5 hektárt. A legnagyobb összefüggő nádas 18 hektáron a tavat szegélyezi É-ről kiindulva, végig a K-i oldalon, egészen a DK-i részig, ahol már a parkerdővel határos.

Ez az élőhely számos védett madárfaj élettere és a többi állatfaj részére is kiváló búvóhelyet biztosít. A Nádas-sziget közepén egy nagyjából 20-30 méter átmérőjű valódi sziget található, rajta egybibés galagonya bokrok, akác, sőt bambusznád is előfordul. Ez a sziget szinte megközelíthetetlen a területet övező nád miatt. Így itt fokozottan érvényesül a zavartalanság. A bambusznádat téli befagyás esetén, mikor a megközelíthetőség lehetővé tesz, célszerű kiirtani a gyors terjedés miatt.

A tó területén lévő és az azt körülvevő nádasok kezelése a Sóstó SHE Kiskunhalas feladata, mely az Egyesület és az Önkormányzat közötti haszonbérleti szerződésből adódik. Ez a kezelés egyet jelent azonban a nád levágásával is. Az utóbbi években ezt a feladatot az Egyesület elhanyagolta, ezáltal a nád minősége rendkívül leromlott, megavasodott, gazdasági hasznosításra alkalmatlanná vált.

A 2001. július 10-én kötött haszonbérleti megállapodás szerint az egyesületnek a tó biológiai egyensúlya érdekében minden év március 15-ig a tó területén lévő összes nádat le kellett vágnia. A szerződés vonatkozó része 2004. április 26-án úgy módosult, hogy: „Az egyesület köteles levágni a nád összes mennyiségének 70 %-át, melyet két évente kell elvégezni úgy, hogy a levágatlan részek minden alkalommal más területen legyenek.” A nád vágásával kapcsolatban három különböző érdeket kell figyelembe venni. Az egyik a nád gazdasági célú hasznosítása, mely az utóbbi években bekövetkező minőségi romlás miatt nehézkes volt, mivel nem volt kereslet a rossz minőségű avas nádra. Figyelembe kell venni továbbá azt is, hogy a nagy mennyiségű nád jelentős elhalt növényi szervesanyagot termel, ezáltal kotu képződik. Ez egy természetes folyamat, a tó tápanyaggal dúsul, beindul az eutrofizáció, amely a tó pusztulásához vezet. Azonban értelem szerűen a város lakói (és a horgászok) számára ez egy nem kívánt folyamat. A nádvágással nagy mennyiségű szerves anyagot tudnak eltávolítani a területről, így valamelyest az eutrofizáció lassítható. Érdemes továbbá azt is figyelembe venni, hogy a nád biomasszájának jelentős részét a levélzet tömege teszi ki, mely az aratás idejére már a vízbe hullik.

A legfontosabb érdek a nádvágás kapcsán a természetvédelem, hiszen mint kiderült a nádas számos élőlénynek nyújt otthont. Ezért a nádas területek kezelésével ezt a hármas szempontrendszerrel kell figyelembe venni, ami minden érdekelt számára optimális megoldást jelenthet.

A területen a nádasok kezelésének kétféle módját szokták alkalmazni a nád égetését, illetve a vágását. A nád égetése azonban ellentmond a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II.14.) Korm. rendelet 11. § (4) bekezdésének, mely egyértelműen kimondja, hogy növényzet lábán álló égetése tilos. Ez ugyanakkor nem tiltja a vágott nád égetését. Ha nádnak az égetése történik, akkor az kizárólag a part menti keskeny nádasokon fordul elő, helyenként álló nádon is, bár ez annyira nem jellemző. A nádas égetésének egyébként előnye, hogy csökkenti az avarréteget és az avas nádat, hátránya viszont, hogy elpusztítja a nádszálaban és az avarban lakó gerincteleneket és a barkóscinege lehetséges fészkelőhelyét.

A nádasok kezelésére elsősorban a vágást alkalmazzák, mivel az égetett nádat nem lehet hasznosítani sem.

A nád vágásának előnyei HAWKE, C., és JOSÉ P. (2002) szerint az alábbiak:

- Csökkenti az avas nád mennyiségét és az avarfelhalmozódást.
- Javítja a nád minőségét a tetőfedés és a költő madarak számára.
- Kedvező lehet egyes növények számára.
- Átmeneti nyílt vízfelületet eredményezhet.
- Megakadályozza a nád behatolását a nyílt vizekbe

A nádvágás azonban káros is lehet egyes gerinctelenek számára, de akár a madaraknak, akár a többi gerinces állatnak is.

Nehéz azonban megmondani, hogy ténylegesen mikor teszünk kárt a természetben ha vágunk, vagy ha nem vágunk. A nádvágásnál kompromisszumokra kell törekedni, hiszen egyes

madárfajok a friss nádat szeretik, ezért nekik jobb, ha rendszeresen vágják a nádat, de más fajok pedig az avas nádat kedvelik, sőt egyes gerinctelenek lárvái is inkább az avas nádban fejlődnek.

A területen a nád vágásának ideje minden esetben a téli időszakra tehető, bár egyes szakirodalmak említést tesznek nyári nádvágásról is, mely kifejezetten a nádasok csökkenését szolgálja. A Sóstón nem cél a nádas területek csökkentése és a nád nyári vágása óriási károkat okozhatna az ott fészkelő madaraknak is, tehát egyértelmű, hogy a nádat a téli időszakban kell vágni.

A nádvágás hatásai az egyes fajokra

A teljes nádas egyidejű levágása hátrányos sok, kifejezetten nádlakó állatfajra, mert az álló nád hiánya megszünteti azt az élőhelyet, melyhez ezek az élőlények kötődnek. A rovarok közül leginkább azokat a fajokat érinti hátrányosan, melyek a nádszálaban fejlődnek ki, illetve telelnek át. Ezek a rovarok a téli nádvágáskor elpusztulnak.

A madarakat sem segíti ez típusú nádvágás, mivel olyan fészkelő madaraknak, mint például a cserregő nádiposztának, vagy a barkós cinegének a fészkeléshez és a táplálkozáshoz is álló nádra van szüksége. A cserregő nádiposztata a fészkeképítéshez friss nádszálakat fog össze, de például a nádi tücsökmadár inkább a ritkán aratott nádasokat kedveli, különösen ha ott egyéb növények is nőnek buja sűrűséget alkotva.

Az apró énekesmadarakon kívül is számtalan madárfaj van, melyek ragaszkodnak a tó körüli nádasokhoz, a búbos vöcsök is mélyen a nád között építi a víztükör fölé emelkedő fészket, ahol a hullámverés már nem érheti el. A Sóstó egyik legfeltettebb madárfaja, a törpegém is tipikus „nádi” madár, erre utal a kialakult rejtőzködőképessége is. Veszély esetén a törpegém hihetetlen ügyességgel képes elrejtőzni egy egészen kis nádfoltban is. Nyakát kinyújtva, csőrét az égnek emelve alakoskodik, ha pedig a szél lengeti körülötte a nádszálakat, testével maga is hajladozik.

A tó körüli nádasok leggyakoribb vízi madarait a tőkés récét és a szárcsát gyakran megpillanthatjuk táplálkozásuk közben, de veszély esetén rendszerint a nyíltabb vízfelszínekről a nádasba menekülnek.

A fentiekon kívül még számos madárfaj élőtere a nádas, tehát látható hogy fontos a nádasok megtartása, kezelése. A nádasok tarra vágása semmiképpen nem engedélyezhető, mert az megfelelő táplálkozó-, búvó-, fészkelőhely hiányában veszélyeztetheti az állományokat. A nád vágását úgy kell megvalósítani, hogy a védett területen a vágott nád területe a lehető legkevesebb legyen, hogy megmaradjon a sűrű, avasabb nád is. A nem védett részeken, a tó szegélyében az Önkormányzat és a horgászegyesület közötti haszonbérleti megállapodás 2004-es módosításában előírt 70 %-os arányt kell betartani, de ezt csak kétfévente, forgó módszerrel kell elérni, úgy hogy a levágatlan részek minden évben máshol legyenek. Ezáltal elérhető egy kívánatos, optimális szint, mely kedvez az avas, valamint friss nádat kedvelő fajoknak egyaránt. A Nádas-sziget aratását mozaikosan kell megoldani.

A nád égetését lehetőség szerint kerülni kell.

1. 2. A nyílt vízzel kapcsolatos kezelési előírások, intézkedési javaslatok

A tó vizével kapcsolatosan két alapvető problémával kell szembesülnünk, a vízminőség és vízmennyiség. Ez a két tényező befolyásolja nemcsak a tó, de a környezetének állapotát is.

1.2.1. A tó vizének mennyiségi problémái és megoldási lehetőségek

Az utóbbi évtizedek csapadékszegény időjárása egyre inkább foglalkoztatja a város illetékes szakembereit, hogy a tó vízutánpótlását milyen módon lehetne megoldani. A 5. ábrából látható, hogy a talajvízszint jelentősen lesüllyedt, így onnan a vízpótlás gyakorlatilag megszűnt, így az egyetlen természetes vízpótlást csak a csapadék tudja biztosítani. Mivel a tó korábban többször is kiszáradt, ezért létesítettek két rétegvíz kutat, mellyel táplálják a tó vizét is, azonban ez nem megoldás, hiszen ezáltal az ivóvízbázist veszélyeztetjük.

A városban olykor lezúduló nyári záporok esetén a csapadékvíz elvezetéssel rengeteg víz távozik el a Dong-éri főcsatornán keresztül. A lakosság is sok vizet használ fel, mely végül szennyvízzé válik. Egyre erősebbek az elhatározások a város területén keletkező vizek megtartására. Található a külterületeken néhány záportározó, de az a víz, ami ott felhalmozódik egy idő után elszikkad.

Előrehaladottak azok az elképzelések, hogy a városi szennyvíztisztító telep korszerűsítésével egy olyan minőségű tisztított szennyvizet produkáljunk, amely majdnem ivóvízminőséget eredményez. Ezt a vizet kell a városban tartani és egy kiépített csatornarendszeren

keresztül közvetett úton a talaj által megszűrve a Sóstóba vezetni. Esetlegesen az így megnövekedő talajvízszint újra a jó irányba terelheti a talajvíz sódinamikáját, ezáltal a tó kiédesülése is megállítható, vagy lassítható lenne. A projekt keretében egy lapvíz mérce is kerülne a tóba, mellyel figyelemmel lehet kísérni a vízszint változásait. A pályázat elkészítése folyamatban van, tehát esély nyílt ennek a tervnek a megvalósítására.

1.2.2. Vízminőségi problémák és megoldási lehetőségek

A vízminőség kérdése meglehetősen összetett, mivel több féle szempontból lehet vizsgálni. A vízkémiai vizsgálatok alapján egyértelműen látható, hogy az egykori szikes tó fokozatosan veszti el ezt a jellegét, melynek megfordítása, ha egyáltalán lehetséges óriási erőfeszítéseket igényel.

Sokkal jobban lehet szabályozni a tó tápanyagfeldúsulását, eutrofizációját. Mivel az eutrofizáció minden tó életében egy természetes folyamat, nem biztos hogy jó ebbe beleavatkozni. De az érdekek mást kívánnak és itt nem csak az emberi érdekre gondolok, hanem arra a vízi világra, melynek elengedhetetlen szüksége van a vízre. A Kiskunsági-homokhátságon ennek fokozottan nagy a szerepe, hiszen az utóbbi évszázadok sokszor átgondolatlan vízkormányzásának köszönhetően szükséges, hogy minél több vizes élőhelyet fenn tudjunk tartani.

Két dolgot kell itt szem előtt tartani. Egyrészt a tóból a szerves anyag kivétele, másrészt a meggátolni, hogy a tóba belejusson az antropogén tevékenységből származó szennyező hatású szerves anyag.

Az előbbire jó módszer a nádvágás, természetesen csak az előzőekben leírtaknak megfelelően. A nádvágással nagy mennyiségű szerves anyag produktum távolítható el a tóból, csökkentve annak felhalmozódási lehetőségét.

A tó északi részén található, ún. csónakkikötő egy keskeny, zártabb vízfelület. Itt az érdes tócsagaz és a közönséges rence túlzott elszaporodása figyelhető meg. A túlzott elhinarasodás elkerülése érdekében csökkenteni kell ennek a területnek a növények okozta tápanyagterhelését.

E fajok eltávolítása a nyár végén, a rothadás beindulása előtt javasolt. Az évi egy alkalommal történő „aratással” egyrészt jelentős mennyiségű tápanyagot lehet eltávolítani a vízből, másrészt megakadályozzuk a növények bomlásából származó aminosavak dezaminációja folytán keletkező, a halfaunára veszélyes, nagyobb mennyiségű ammónia kialakulását.

A szervesanyag tóba kerülése alapvetően emberi tevékenységnek a következménye. A környező ingatlanok kommunális szennyvize, a mezőgazdaságból származó trágyázás a talajon és talajvízen keresztül mind a tó szervesanyag-tartalmát növeli. Voltak elképzelések a terület drénezésére, mely elvezethetné ezeket a tápanyagdús vizeket, de egyenlőre ez még nem valósult meg. A közeli lakótelep csatornázásával azonban minden bizonnyal sok szerves anyagtól menekült meg a tó.

Korábban a horgászattal is jelentős szerves anyag került be a tóba, de az egyesület betiltotta a bevetéssel, vagy ún. odaszoktató módszert, így kevesebb tápanyag kerül a tóba.

Szintén emberi hatás következménye az 1990-es években bekövetkezett bakteriális szennyeződés, aminek következtében az ÁNTSZ beszüntette a fürdőzést. Elsősorban szennyvízből származó baktériumok elszaporodása jelentett problémát. A coliform-, fecalcoliform- és a fecalstreptococcus szám napjainkban megfelelő, amit a rendszeres mérések is igazolnak. A fürdőzés azóta megengedett, igaz csak saját felelősségre.

Szükséges megemlíteni a vízben élő védett állatfajok kiméletét is, melyek gyakran a horgászat áldozatául esnek. Ezen fajok kimélete szükséges, a horgászoknak 4együtt kell működni a természetvédelemmel.

1. 3. A gyepterületek kezelése

A gyepterületek a tótól keletre a két erdősáv között helyezkedik el. Keleten a vasút nyugati oldalán nádas határolja. Részben a 6389, részben a 6393-as helyrajzi számú területeken helyezkedik el. Kiterjedése 10 hektár alatti. A tervezési terület legtöbb védett növényfaja ezen a részen található meg, sőt a 6393-as helyrajzi számú része a Sóstói Parkerdő részeként helyi védettségű, ezáltal a kezelése fokozott figyelmet igényel.

A jelenlegi állapot szerint a területet egy vállalkozó az Önkormányzattal kötött szerződés értelmében kaszálja. Egy 2000-es légifotó alapján látható, hogy a gyepek nagyjából 45-50 %-át hasznosították ilyen módon.

A kaszálásnak természetvédelmi fontossága megkérdőjelezhető. A gyepekben élő állatoknak az éles kések gyakran veszélyt okoznak. Növények szempontjából a kaszálás az egyszikűeknek kedvez, a növényzetet homogenizálja.

Az optimális legeltetésnek a kaszálással szemben számos előnye van. A legeltetés során a gyepek szerkezete mozaikosabb, változatosabb lehet. Ez a módszer nem jár a gyepekben élő állatok pusztulásával sem és a legelő állatok trágyája is hasznosul, mivel tápanyagot biztosít a talajnak, táplálékot egyes rovarfajoknak.

A túllegetetés elkerülése érdekében figyelembe kell venni az állatsűrűséget, mely általában 1 marha/2 hektár, vagy 2-3 birka/hektár. Az is fontos szempont, hogy a területen megjelenő vízállások miatt a birkákkal szemben a szarvasmarhát kell előnyben részesíteni.

Gyakori probléma a gyepek kezelése időpontjának megválasztása. Minden esetben figyelembe kell venni a területen élő védett növényfajok virágzásának idejét. Az 1. táblázatban látható, hogy a terület védett növényfajai április és augusztus között virágoznak. Ennek megfelelően célszerű lenne a kezelést augusztus végére hagyni. A kaszálás esetében ezt az időpontot kell alkalmazni, a legeltetésnél azonban nincsenek szigorú kikötések. A Kiskunsági Nemzeti Park ajánlása alapján a legeltetést április 14. és november 30. között lehet végezni.

1. táblázat: a gyepek védett növényfajainak virágzása

Faj	Virágzás
Agár kosbor (<i>Orchis morio</i>)	Április-május
Kisfészkes aszat (<i>Cirsium brachycephalum</i>)	Július-augusztus
Mocsári aggófű (<i>Senecio paludosus</i>)	Május-július
Mocsári kosbor (<i>Orchis laxiflora</i> ssp. <i>palustris</i>)	Május-június
Szibériai nőszirm (<i>Iris sibirica</i>)	Május-június

További kikötések védett természeti terület kaszálása és legeltetése során (KNP alapján):

- Mű- és szerves trágyázás, valamint növényvédőszer felhasználása tilos.
- Felületés, öntözés és gyeppeltetés tilos.
- Mechanikai jellegű ápolási munkák (boronálás, hengerezés, fogasolás, stb.) tilos.
- A jelentkező felszíni vizek nem vezethetők el, és mindennemű talajvízszint-csökkentési beavatkozás tilos.
- A gyepek égetése tilos.
- Gyepterület csökkentése, út létesítése, kiszélesítése építés, stb. céljából tilos.
- A gyepterület legalább 10 %-át a kaszálásból ki kell hagyni. Ezek a foltok a következő év során lekaszálhatók, helyettük azonban újabb mozaikok kihagyása indokolt.
- A szénatermés elszállítását – a bálázást követően – amennyiben ez a gyepek talajának sérülése nélkül megoldható lehetőleg azonnal, de legkésőbb a kaszálást követő 30 napon belül el kell végezni.
- A kaszálás 8 cm-es tarló meghagyásával történjen.
- A gyepet körkörös befelé haladva kaszálni tilos, a már lekaszált részekkel nem lehet körbezárni a még le nem kaszált gyeprészeket. A kaszálást úgy kell végezni, hogy a maradék le nem kaszált gyeprészek mindig összeköttetésben maradjon a környező területekkel, és lehetőséget nyújtson a gyepekben tartózkodó állatoknak az elmenekülésre.

1. 4. Az erdőkezelés

A helyi védettségű Sóstói Parkerdő elsődleges célja a környezeti nevelés és a rekreáció elősegítése. Sem itt, sem a tervezési terület É-ÉK-i részén elhelyezkedő tartalékerdőben erdőkezelés nem folyik. A tartalékerdő egyenlőre funkció nélküli, azonban megőrzése és gyakorlati kezelése elengedhetetlen.

Mivel mindkét erdőt telepítették, nagy számban előfordulnak az adventív, tájidegen fajok, mint amilyen fehér akác, nemes nyár, amerikai kőris, ezüstfa. A kezelés elsődleges célja, ezen fajok fokozatos cseréje őshonos fajokra. Előnyben kell részesíteni a kocsányos tölgyet, az égert, hárs és juhar fajokat. Azokon a részekben, ahol a fenyőállományok dominálnak, óvatos gyérités szükséges. A mélyebb fekvésű részek nem erdőfenyőnek való, ahol lehet a lombos fajokot kell

meghagyni. A rohamosan terjedő akácot mindenféleképpen vissza kell szorítani. A 2005-ös évben a fiatal akácsarjakat távolítottam el az erdőből a terjedés visszaszorítása érdekében. Az akác terjedésének megakadályozását akár gyűrűzéssel is meg lehet oldani.

Kettős megítélés alá esik a nyugati ostorfa. Mivel nem őshonos, a fokozatos cseréje mindenképp indokolt lenne, azonban a termése számos madárfaj számára biztosít táplálékot a téli időszakban is, tehát a madarak számára értékes fa. Viszont a magok az ürülékkel eljuthatnak olyan helyekre is, ahol eddig nem jelent meg az ostorfa, így ott nemkívánatossá válhat. Ebből a megfontolásból célszerűnek tűnik a cseréje.

Kérdéses a holtfa helyzete is, mivel a terület jelentős látogatottságú, ezért a balesetveszély elkerülése érdekében a beteg, korhadt fákat ki kell venni és helyükre minden esetben újat ültetni. A már lehullott ágakat, kidőlt törzseket, ha nem veszélyeztet senkit, akkor a területen kell hagyni, mert a korhadéklakó állatok életviteléhez elengedhetetlenek. Az odvas fákat csak és kizárólag balesetveszély esetén lehet kezelni, legvégső esetben kivágni.

Kaszálni az erdő gyep- és cserjeszintjét szigorúan tilos, mindössze a szervízutak mentén előbukkanó gyomokat kell és lehet lekaszálni.

A parkerdőben lévő erdei bútorokat és a tanösvény tábláit időnként pótolni, vagy javítani szükséges, mivel gyakran esnek vandalizmus áldozatául. A faanyagokat (kerítés, kilátó, stb.) szükség esetén favédő anyagokkal kell kezelni.

A parkerdőt sokan keresik fel, ezáltal sok hulladék keletkezik. Elengedhetetlen a parkerdő és a tó környezetében lévő minden hulladékgyűjtő edényzet, valamint a konténerek folyamatos ürítése, alkalmanként cseréje, illetve fertőtlenítése.

Szükséges egy parkőr alkalmazása, aki felügyelni tudja a rendet, valamint az esetleges hulladékot összegyűjteni. Alkalmazásával megoldódhatna az illegális fakivágások problémája is, amely szerencsére nem mutat ipari méreteket.

2. Csetényi Park és záportározó kezelési előírásai

Az 1. számú melléklet 3. pontja indokolja a védetté nyilvánítást, ezen túl a következők miatt vált egyre sürgetőbbé a védelem kimondása. Mivel a terület közel esik a város központjához, ezért értékes telek válhat belőle, ami veszélyeztetné a jelenlegi állapotot. Ezért szükségessé vált a terület helyi védetté nyilvánítása és a területen hivatalosan is elrendelni a horgászati tilalmat.

A terület gyepfelülete jelen állapotában kaszálással és legeltetéssel jól karbantartott és tartósan fenntartható, tehát a jövőben is ezt a kezelési módot kell alkalmazni. Ezzel kapcsolatosan a gazdálkodókkal kötött megállapodásokat kell felülvizsgálni.

A záportározó hínárállománya különös gondozást nem igényel, de a nyár végén az elhalt növényi részeket indokolt a vízről eltakarítani. A tározó parti zónájában található egy nád és egy gyékény szegély. A nád állománya stabil, téli vágáson kívül egyéb gondozást nem igényel, viszont a gyékény állomány évente 80-100 centiméterrel terjed, amit szükséges korlátozni, ellenkező esetben néhány év múlva teljesen lefedi a nyílt vízfelületet. A gyékény terjedésének kívánt mértékű visszaszorítását szeptemberben történő vágással kell megoldani, de csak szakaszosan, mivel a tónak szüksége van az ott termő gyékényre. Javasolt télen az elhalt gyékénynek a teljes levágása, szeptemberben az élő gyékény állomány legalább 1/5 részének levágása.

A park rész a legeltetést leszámítva különösebb kezelést nem igényel, a jövőben esetlegesen telepítendő fák, cserjék kizárólag őshonos fajok lehetnek.

Az egész terület az emberi jelenlét miatt erősen terhelt, ezért ott hulladék termelődik, melyet időszakonként össze kell gyűjteni. A park bútorzatának (padok, híd, stb.) rongálás esetén szükséges a helyreállítása. A tavakon a horgászat és a csónakázás, illetve fürdés tilos.

3. Tarka sáfrány termőhely (Hrsz.: 01004/1) kezelési előírásai

A területen élő tarka sáfrány (*Crocus reticulatus*) védett növényfaj, egy tő eszmei értéke 10.000 Ft. A területen az állomány nagysága több tízezer tő.

A terület, mivel gyep (legelő) művelési ág alatt van, ezért a hasznosítás is csak ennek megfelelő lehet. A legeltetés és kaszálás azonban csak a növény elvirágzása után végezhető, általában áprilistól. Tilos a növény állományát bármilyen módon veszélyeztetni.

4. §

A rendelet a kihirdetése napján lép hatályba

Kiskunhalas, 2007. április 26.

*Dr. Várnai László
polgármester*

*Dr. Ferenczi Mária
jegyző*

A rendelet kihirdetésének időpontja: 2007. április 27.

*(: Dr. Ferenczi Mária:)
jegyző*